

KÖZMŰVELŐDÉS

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
GYULAFEHÉRVÁR (VÁR)
Telefon szám 16.

LAPTULAJDONOS
Az Erdélyi Róm. Kath. Irodalmi Társulat.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre — — — — — 8 kor
Félévre — — — — — 4 „
Negyedévre — — — — — 2 „
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

A kibékítő gondolatok.

Balfour szerint a versaillesi tanács megvizsgálta a Hertling és Czernin beszédét és nem talált bennök kibékítő gondolatokat. Abban a teoretikus szélmalomharcban, amit most Lloyd George-ék folytatnak, ez az egyetlen igaz és őszinte kijelentés. Hertling t. i. megjelölte a feltételeket, amelyek mellett Németország hajlandó a tárgyalásokat megkezdeni. Czernin meg nagyon készségesnek mutatkozott Wilson beszédje alapján leülni a béketárgyalás asztalához. Miért püpill hát akkor a fejünkhez a versaillesi palotából ez az új hadüzenet? Hiszen a béketárgyalás sem más, mint akkár melyik üzleti alkú: én kérek, te ígérsz; nem egyezünk bele se te, se én, de ezzel nincs vége az üzletnek. Kezdjük újra. En puhitok egy kicsit valahol a merevségemen, de követelek másutt, te is lágyulsz egy kicsit és követelsz egybűt. És ezzel megindul az alku. De itt nem úgy történik. Lloyd George mester nekiül a teóriáknak most, amikor nem teóriákat kell faragni, hanem alkudni. S mikor mi elfogadjuk ezt vagy azt az elméletet, akkor ő újat gyárt s mint a nyomtató ló, forog a tengely körül s egyszer epés, máskor patetikus, legtöbbször szentimentális hangon kijelenti, hogy a központiak hallani sem akarnak az ő feltételeiről, a Hertling és Czernin beszédében nincs békés gondolat. Nem, George mester, mi nagyon sokat elfogadtunk azokból a programpontokból, amelyeket ön vegyészkedett, nem is az a baj, ezt Balfour úr jobban megmondotta: az a baj, hogy Hertling és Czernin beszédében nincs kibékítő gondolat. Ez már egy kissé más. Nincs meg a mi államférfiaink beszédében az, amit Lloyd George szeretne: hogy megesziük Anglia helyett a békát. Ezért nincs a mi államférfiaink beszédében kibékítő gondolat.

Hiszen mi is az, amin az elméletek építő mestere táncol? Megtörni a militarizmust, megteremteni a népek önrendelkezési jogát, más szavakkal: biztosítani a szabadságot égen és földön, kivéve természetesen a tengereket. Ő ezért küzd, ezt akarja megadni a világnak, s amíg ezt el nem éri, addig nem teszi le a kardját. Van-e a nagy kozmoszban egyetlen lény, amely eszét használja tudja, hogy ezt elhigye? Hiszen Anglia nem a militarizmus ellen harcol, hanem csak a német militarizmus ellen, amint ezt Lloyd George is már sokszor s elég naíval hangoztatta. Az angol militarizmusról nem szól, mert ez már nem made of Germany, hanem angol gyártmány. Egész Európát vasgyűrűvel tudja körülzárnai, ha akarja. A legfontosabb átjárók mind az ő kezében van-

nak. Kíéheztethet mindenkit, ha neki tesz. És él is azzal a hatalmával, ha szüksége van rá, amint ezt már idestova négy éve látjuk. Hát ez nem militarizmus? Miért nem szól erről Lloyd George? Hertling ezt is emlegette, hogy t. i. tegyék teljesen szabaddá a szorosokat. Volt is érte nagy felberzés az angol sajtóban. A Morning Post egyenesen szemtelenségnek nevezte ezt a követelést. Természetes, hogy konfidencia. Minden szemtelenség, mi helyt Angliáról van szó. Erről a militarizmusról nem hogy lemondana Anglia, hanem még jobban és biztosabban rá akarná húzni a vasgyűrűt a nyakunkra. Miért követelte volna különben Mezopotámia és Arábia török területeinek felszabadítását? Mert Egyiptomból bármikor felnyújthatja karját Ázsiába a központi hatalmak mögé. S ez nem militarizmus? Ez nem félelmetesebb Európa nagy részére minden német fegyverkezésnél? Nem kell-e ez ellen védekezni? Lehet-e békére, szabadságra gondolni, amíg ott vagyunk Anglia markában? Persze ezt nem vagyunk hajlandók továbbra is biztosítani Angliának, ezért nincs a Hertling és Czernin beszédében kibékítő gondolat.

És nem lehet kibékítő gondolatot találni a népek önrendelkezési jogára vonatkozólag sem. Ezt is Anglia akarja adni a világnak a saját receptje szerint: Ausztriát és Magyarországot feldarabolni a cin-kostársak között, Németországból is kikanyarítani Posent, Elzás Lotharingiát. Ezzel szemben Irország, India, Ausztrália, Kanada stb. stb. összesen majdnem 30 millió négyzetkilométer terület marad továbbra is az anyamádár szárnyai alatt, esetleg ki is tolnának a határvonalak a német afrikai gyarmatok bekebelezésével. Mert Angliára nézve már nem érvényes a népek autonómiájának a teóriája. Így aztán pl. az ukránok önrendelkezési jogát nem hajlandó elismerni, mert ez nem neki használ, hanem nekünk. És a mi államférfiaink ezt az autonómikus berendezkedést nem hajlandók Angliának garantálni, ezért nincs beszédjükben semmi kibékítő gondolat.

Meg aztán még valami kibékítő hiányzik Hertling és Czernin beszédéből: nem szólnak semmit a fizetésről. Emiatt most nagy ám a bánat Alibionnál! Mert a háború legelején még Edward Grey kijelentette, hogy Anglia kevesebbet veszít ha belevegyül a háborúba, mintha kimarad. Úgy vélték, hogy a háború nagyszerű üzlet lesz nekik, amit majd páholyból fognak végignézni, befektetéseiket majd dús kamatokkal meg fogjuk fizetni mi, vagy legrosszabb esetben saját szövetségeseik. De a spekuláció befagyott, és most úgy van Anglia is, hogy törököt fogtam, de nem akar elengedni. A háború rettentő költségei első sorban az ő nyakába szakadtak. Oroszország már kijelentette,

hogy nem fizet, nem ismer el semmiféle gazdasági vagy pénzügyi szerződést. Hát akkor ki fizeti meg a milliárdokat? Talán Románia vagy Szerbia? Nikita papában sem lehet bízni, mert ő még senkinek sem fizetett háborús költségeket. És ez a Hertling és az Czernin! Micsoda érzéketlenség ez tőlük! Még csak fel se ajánlják országaik tárcáját! Igazán hallatlan szemtelenség, mondaná a Morning Post.

Teljesen értjük tehát Lloyd George szentimentális hangját, hogy a központi hatalmak államférfiainak beszédében nincs semmi kibékítő gondolat. Nincs, tényleg nincs.

A kepe ügye a képviselőházban.

De folytatom a kepe ismertetését. Ez a kepe tehát ilyen rémségében csak azáltal nyer némi korrekтивumot, hogy évenként vettetik ki és pedig a plebános és az egyházközségi tagok részvételével, akik összeülvén . . .

Polonyi Géza: Szóval nincs canonica visitatio!

Györfly Gyula: Sohase is volt. . . megnezik, hogy ki a birtokos, — mert hiszen évről-évre változtak a birtokviszonyok — és ennek alapján azt, aki kiesett a természetből vagyis nem volt már földje, törölni kellett, viszont aki földet szerzett és új családát alapított, azt be kellett sorozni. Ezt évről-évre úgy hívták és hívják ma is, hogy rektifikáció. Ezen rektifikációnál természetesen az egyházi férfit vagyis a plebános saját híveivel került szembe azóta, mióta a kепetározás terhebbé vált. Hiszen így a javadalmasnak már a javadalom érdekében is kötelessége volt minél magasabba taksálni azt a jövedelmet, ha nem is saját érdekében. Viszont a kepezőnek érdekében állott minél kevesebb kepet szolgáltatni.

De még az a baj is volt a kepezésnél, — 1848 előttről nem szólok — azóta, amióta ez terhessé vált, hogy, minthogy akkor is nagy teher volt ez a szolgáltatás, bármily méltányosan igyekezett is a pap és e rektifikáló bizottság eljárni, mégis terhes különösen ma. Ennél fogva a javadalmas még a megállapított kepezét is nagyon gyarlón kapta meg, mert az a kepező, kinek nagy teher volt ez, megtette azt, hogy a legsilányabb természetű szállította be, vagy pedig otthon már ki is verte a kévét, úgy hogy csak a fele maradt meg a javadalmasnak. De ez még mindig tűrhető volt, amíg az erdők elarányosítva nem lettek.

Az erdők elarányosítása előtt azok

Oberbauer A. Utóda

Budapest, IV. Váci-utca 41.

A legjobb hírnévnek örvendő és legrégibb egyházi szerek ruhák, zászlók, stb. gyára — Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

közbirtokot képeztek, tehát semminemű nehézséget nem okozott a székelyi gazdának kimenni a közbirtokos erdőbe, levágni egy terű fával többet is azt azután a félen, mikor egyéb dolga úgy sem volt, befuvarozta a papnak s ő azt ingyen felvágathatta, mert ott voltak az oszporások, az egyházközség tagjai. De ma az arányosítási törvény után az egyeseknek az erdőből járó illetményének megállapítása után az erdőből többé nem vághat annyit, amennyi neki tetszik, hanem annyit, amennyi őt megilletti. És némely gazdának annyi illetménye sincs a közből, hogy saját fa-szükségletét tudná elégiteni, vagy ha van is, kevés van olyan, aki ezenfelül még a pap részére is egy terű fát szolgáltatni tud.

S mi az eredmény? Az, hogy ő kénytelen ezen terű fát, ha pénzért is, megvásárolni, hogy a papnak beszolgáltassa. A javadalmasnak pedig, tekintettel az általános elszegényedésre, amely a Székelyföldet az unió óta éri, még oszporása sem igen van, mert azoknak nagy része már Amerikában kereste meg a kenyerét, úgy hogy maga a javadalmas is retentő kárt szenved, mert azt a fát, amelyet azelőtt ingyen vágta fel, most drága napszám mellett maga kénytelen felvágni.

Most méltóztatnék elképzelni annak a székelységnek a helyzetét, amely 1848-ban szabadsághoz nem jutott, csak a szabadságról, a privilegiumról mondott le, amely egy talpalatnyi földdel sem lett gazdagabb, mert nem volt jobbágya, nála nem váltottak meg semmit; amely az állami terhektől mentes volt, anyagilag szabadon és gazdagon fejlődhetett és amely az unió után megkapta az összes állami terheket, megkapta a kulturális és községi terheket. Ilyen terheléssel és jobbágyföld, földtöbblet nélkül ennek a kepeszolgáltatás terhének rettenetességét tovább eszeltem felesleges. S ha megmondolják még a t. képviselőhöz azt is, hogy ez a nép úgy a papi tizednek és a szászok tizedének, mint az urbiségnek megváltásában ép úgy résztvevett, mint bárki is ebben az országban, participált ezen megváltásokban: akkor a magyar törvényhozás lelkiismeretességére apellálók, vajjon szabad volt-e eddig is tenni, hogy az állam a kepe-megváltás törvényében biztosított kötelezettségét ne teljesítse.

Polonyi Géza: Nagyon sürgős dolog:

Győrffy Gyula: Számítatlan sebtől vérzik Erdélyi magyarsága, a székelység. De egyetlen seb sem olyan súlyos, olyan veszélyes mint ez a seb, amelyet orvosolni nemcsak törvényes kötelessége a magyar törvényhozásnak, hanem becsületheli és erkölcsi kötelessége is. Mert hiszen azt, hogy ez a tartozás megváltásék, mi már az 1848-iki egyesülés előfeltételeként köttük ki, de azóta soha végre nem hajtották. Ez Erdélyre nézve annál fájdalmasabb, mert azt kellett tapasztalunk, hogy Magyarország összes gazdasági fejlődése az erdélyi magyarságot, a székelységet megkímélte, oda nem tudott eljutni, csak terheiben, csak áldoztaiban. S meg kellett értnünk azt, hogy most is, ebben a világháborúban mi vettük ki a legkeservebb részt, ennek a népek kellett menekülnie, ennek a népek kellett tüzhelyét otthagynia . . .

Polonyi Géza: Az első mozgósításból egy ember sem jött vissza.

Győrffy Gyula: . . . ez a nép a visszamenetel után is még mindig sanylik azon retentő csapások után, amelyek menekülése folytán rázúdultak.

Bátor vagyok ezek után azt a kérdést intézni, hogy vajjon ez a nép ezt a kepe-tartozását, ma különösen, tudja-e általában teljesíteni? S ha nem tudja teljesíteni, mi a felelet arra, hogy vajjon annak a népek pásztorai, lelkészei, tanfői stb. tudják-e és miből tovább fentartani magukat, hogy most százezerszer súlyosabb kötelessége-

iket a néppel és az állammal szemben teljesíthessék? S vajjon szabad-e kitenni annak úgy a javadalmas, mint a népet, hogy egymással szemben anyagi kérdés miatt gyilkos ellenségként álljanak? Különösen akkor, amikor Erdélyi rekonstrukcióját hangoztatjuk minduntalan s mikor az erdélyi magyarság, a székelység nélkül nincs mit Erdélyben rekonstruálni, Erdély protestáns, unitárius és katolikus papsága és tanítósa nélkül pedig nincs kivel rekonstruálni!

Sümei Vilmos: A napszámos többet keres.

Győrffy Gyula: És még egyetlen adat arra, hogy kidomborodjék a megváltás mulasztásának teljes igazságtalansága és jogtalansága: a szász föld kepe-megváltásának kérdése. Azt már voltam bátor említeni, hogy a szász föld tizede sem azonos a magyarorszáival, hanem teljesen azonos természetű a kepevel és mégis mi történt? Az 1848. XIII. t. c., vagyis a tizedkártalanítás 1856-ban a szászokkal szemben egész gyorsan foganatosított.

Sümei Vilmos: Majd azoknak nem adnak. Mindent kapnak, a szászok és oláhok.

Győrffy Gyula: Nem akarom most azt panaszolni, hogy pl. a kártalanítás rendjén kedvezésben részesültek, mert többet kaptak e címen, mint amennyi talán őket megillette volna, de én ezt nem iryilem tőlük. Csodálatos dolog azonban, hogy az a kormány, amely 1856-ban sietett a szászokra nézve a kártalanítást végrehajtani, a székelyekről egyáltalán megfeledkezett.

Barta Ödön: Ha a dátumot nézzük, akkor nem csodálatos.

Győrffy Gyula: Ha pedig nem csodálatos, akkor most is és a jövőre nézve is nagy tanulság kell, hogy számunkra legyen. A székelyekről természetesen az a kormány nem gondoskodott, de ha nem csodálatos, hogy a Bach-kormány a szászok tizedét megváltotta, ellenben a székelyekről nem gondoskodott, annál érthetőbb az, hogy 1848, illetve 1867 óta egyetlen egy magyar kormánynak és a törvényhozásnak sem jutott eszébe — ha nem is azért, hogy az 1848. évi XIII. t. c.-et végrehajtsa, de már azért is, mert a székelyek szomszédságában élő szászok kepeje államilag megváltott, — mondom soha nem jutott eszébe, hogy ez a kepe a székelyeknél is megváltassék.

Pedig odalenn emiatt a helyzet rég tűrhetetlen. A székelység legjobbjai rég belátták, hogy ez az állapot tarthatatlan, úgy erkölcsi, mint gazdasági szempontból.

Próbálkoztak az egyházközségek azzal, hogy saját erejükből váltsák meg a tartozást, ehhez azonban nincs kellő erejük. Próbálkoztak úgy, hogy a politikai község szerződést kötött a pappal, amely szerint a 7 politikai község fizeti az ő járandóságát, a közös megállapodás szerinti kepe-váltását. Ez sem vezetett célhoz, mert a községnek a határozata a köztörvény értelmében csak 6 évre terjedőleg vállalhat kötelezettséget, — tovább nem s így minden hatodik évben újra kezdődik a kellemetlenség.

De a községeknek a közbirtokok felosztása folytán nincs jövedelmük s így ők sem vállalkozhattak, mert pótdát kellett volna fizetni, ha ezt a megoldást választják. Az erd. róm. kath. Státus és annak igazán apostoli püspöke, de elődje is, állandóan foglalkoztak a kepe megváltása kérdésével. Végre eljutottunk ahhoz, hogy gondolom, az 1913-iki státuszgyűlésen igénytelenségem indítványára kimondtuk azt is, hogy most már nemcsak nekünk katolikusok magunknak, hanem a protestáns felekezetekkel karöltve kell követelnünk a törvényhozástól a kepe állami megváltását.

A protestáns felekezetek is örömmel ragadták meg az alkalmat, hogy e téren együtt működjünk. Akkor egy memorandum is jutott az akkori miniszterelnökhöz, gróf Tisza Istvánhoz, amely memorandum a kérdést teljesen feltárta és ha a háború közbe nem jön, meg vagyok győződve, hogy már akkor a törvényhozás ezt a megváltást el is határozta volna.

Tovább nem kívánom a t. házat fárasztani. Azt hiszem, méltóztattak belátni, hogy a magyar törvényhozásnak indítványom elfogadása olyan kötelessége, amelynél kevesebbet e pillanatban nem is lehet. Ez nemcsak a törvényesség, hanem nemzeti becsület kérdése is és akkor kérjük ennek a tartozásnak a lerovását, mikor egy világ tudja, hogy tényleg nagyon rá vagyunk szorulva, hogy ezen követelésünkhöz hozzájussunk.

Kérem indítványom elfogadását.

Győrffy beszédére Apponyi Albert gróf vall. és közokt. miniszter a következőleg válaszolt: T. képviselőhöz! Legyen szabad a kormánynak álláspontját ezzel a kérdéssel szemben rövidesen ismertetnem.

A kormány arra kéri a t. házat, hogy méltóztatnék Győrffy Gyula t. képviselő úr indítványának napirendre tűzését elhatározni, fentartja azonban magának, hogy a napirendre tűzés időpontjára nézve indítványt tegyen. Ezzel a kérdéssel a kormányt és nevezetesen én, miután az az én tárcám körébe tartozik, behatóan foglalkozom, amint már foglalkoztam korábbi miniszterségem alatt is és talán csak hivatalból való távozásom okozta, hogy megoldást nem nyert. Ismétlem tehát, a kormány fentartja magának, hogy az indítványt akkor tegyen javaslatot, mikor a megoldásra nézve konkrét javaslattal fog a ház elé lépni.

A miniszter-felszólalása után a képviselőház egyhangulag elfogadta Győrffy indítványát, vagyis a kepe megváltás kérdését napirendre fogja tűzni.

HIREK.

— Püspök urunk február 12-én több heti tartózkodás után a székesfővárosból Kolozsvárra érkezett. Hamvazó szerdán a főterti templomban végezte a hamvazás szertartását és nyitotta meg rövid beszéddel a nagybójt kegyelem időt. Részt vett a róm. kath. főgimnázium és a Marianum lelki-gyakorlatain, melyet P. Lenner József járástársasági atya vezetett, s buzdító beszédet intézet a növendékekhez. Nem feledkezett meg a kicsinyekről sem, akiknek Rónai Jenő györgyfalvi lelkész és Kunc Ferenc hittanár tartott lelkigyakorlatokat. Meggyóntatta az állami tanítóképző növendékeit s felkereste a beteget az ideiglenes internátusban. Látogatást tett a jelenleg Kolozsvárt időző Albrecht főhercegnél és Kövess tábornagnál s a fennmaradt időt a klinikák betegeinek gondozására szentelte. Február 18-án érkezett Tövésre 3 órai késéssel, mert Aranygyéresen a tordai vicinális kávéörlő mozdonyon a váltónál siklott ki, s elzárta az utat. A tordai vicinális t. i. ilyen tréfákat szokott csinálni, hogy a közfigyelmet ráirányítsa részint magára, részint Tordára, mint akik kiesnek a nyugateurópai kultúra fővonalából. Így aztán főpásztorunk is csak késő este 18 fokos hidegben, de a legjobb egészségben érkezett meg székhelyére.

— Az igazgatótanács febr. 14-én püspök urunk elnökle mellett tartott rendes ülésén tárgyalta Menyhárt Gáspár dr. igazgatótanácsosnak a központi Sajtó hathatós támogatására vonatkozó indítványát. Határozatba ment, hogy az igazgatótanácsosok egyenkint tőlük telhetőleg nagyobb számban jegyeznek a most alakulóban levő Központi Sajtóvállalat által kibocsátott részvényekből. Az alapoknak más célú rendeltetése nem engedi meg, hogy e célra az alapok is megterheltesenek, mert ehhez főkegyuri jóváhagyás volna szükséges. A cél azonban, hogy az erdélyi rómkath. státus képviselője egyhangulag a korszerű mozgalom mellé álljon, így is el lesz érve s reméljük, hogy értelmiségünk másutt is fogja követni a szép és nemes példát.

— Alapítvány. Löw Károly örökösei gimnáziumunknál a Löw Károly nevére egy hadi árva jutalmazására 2000 koronás alapítványt tettek. — Csabry Bonifác dr. és neje: Löw Anna szintén 2000 kor. alapítványt tettek gimnáziumunknál egy hadi árva vagy ilyenek nem léteben más árva tanuló jutalmazására.

— A Központi Sajtóvállalat ügye ország-szerte örvendetesen halad s fényes eredményekkel biztat. Eddig három és fél millió koronát jegyeztek, ami mutatja, hogy a cél biztosítva van. A főpapi kar és káptalanok másfél milliót jegyeztek. Vidéki városaink közül Pozsony, Szeged, Nagyvárad vezetnek a részvények jegyzésében. Különösen örvendetes jelenség, hogy igen sok a kis jegyzés. Városunkban is szépen szaporodik a részvények száma. Már tul vagyunk a háromszázán s ez is mind kis jegyzés. Megjegyezzük, hogy hadikölcsön kötvénnyel is lehet részvényt jegyezni. Tekintettel azonban arra, hogy a részvénytársaságnak készpénzben kell a pénzünet meglennie, a hadikölcsönkötvényt fedezetül fogadják el s lombardirozza, a lombard összeg erejéig aztán részvényeket ad. Tíz éven belül a hadikölcsönkötvényeket vissza lehet váltani. Ez időn belül a kamatkülömbözötet a kötvénytulajdonos mindenkor megkapja. Vagy lehet a hadikölcsönkötvényeket végleg a részvénytársaságnak adni. Száz koronás hadikölcsönkötvényért 3 drb részvényt adnak, mert annyi a lombardirozási összeg.

— Kenessey öröke. A reformátusok konventjén egyhangulag dr. Nagy Károly főjegyzőt választották meg superintendensnek. Ugyancsak egyhangu bizalom ültette dr. Ravasz László theol. tanárt a megürült főjegyzői székre. Mindkét egyházi férfiú igen értékes, nagy tudású ember, akiketől egyházmegyénk sokat várhat. Hisszük, hogy az új főpásztor méltó folytatója lesz Kenessey példás buzgalmának s bölcs mér-sékletének.

— Oltáregyleti hírek. Tagsági díjban az oltáregylet pénztárába beérkezett: Csikmenaság: 47 K 40 f. Bánffyhungyadról a kifosztott templomok részére küldöttek 50 K-t és Alsópörumbákról: 7 K-t. — Adományok. A múlt héten következő helyekre küldött vagy rendel, az oltáregylet egyházi ruhákat: Oroszhegy, Jobbágyfalva, Vicze, Csikszépvíz, Csikmenaság. Azonkívül a megszűbeni helyőrségi kápolnát is ellátta a szükséges dolgokkal. — Felhívás.

Felhívjuk az oltáregyletek vezetőit, hogy a tagsági díjakat a múlt évről haladéktalanul küldjék be s a kifosztott templomok ügyét, felkarolását ajánlják melegen a hívek figyelmébe. Sok tenni valónk van.

— Elismerés. Vörös Kereszt Magyarországi vezetősége elismerő köszönetet fejezte ki Ávéd Jákóné elnöknek és Roska M. dr. polgármesternek az egyesület érdekében kifejtett tevékenységükért.

— Csiki Miklós emlékre Halász Ákos dr. marosillyei körjegyző 10 koronát adományozott.

— Az irodalmi társulat előadásai. Hétfőn Rass Károly ismertette Petőfi költői egyéniségét és irodalmi jelentőségét, valamint a külföldi véleményét Petőfiről. Pénteken Szentiványi Róbert dr. tartott előadást a sumir kérdéstről. A március 7-iki előadást Rákoczy Béla főgimn. tanár vetített képekkel az Urániában fogja megtartani a görög szobrászatról.

— Köszönet. Az Igazgatótanács hálás köszönetet fejezte ki Fuchs Nándornak és nejének hogy főgimnáziumunknál 2000 koronás alapítványt tettek egy szegény tanuló jutalmazására.

— A női kaszinó műkedvelő bemutatkozása. Az „Uri kaszinó” kebelében elhelyezkedő „Női kaszinó” nyilvános bemutatkozásra készül március hó első napjaiban. A tartalékos tisztiskola közreműködésével kettős programot fog nyújtani. Az egyiknek tárgya egy rendkívül kedves bohózatos mesejáték lesz énekel és táncsal. A főszerepet egy budapesti színész buffó fogja kreálni. A második előadás fehér kabaré lesz, fölötté kedves és mulattató műsorral. Az erkölcsi siker mellett garancia a gondos rendezés, amely Várady József kecskeméti színész avatott kezében van. Az előadások tiszta jövedelmét a 82-esek rokkant alapjának javára szánták, mert ennek a híres székely ezrednek rokkant alapja a többi ezredkéhez képest nevelésesen csekély.

Szerkesztői üzenetek.

Szamosujvár. Örömmel fogadtuk s kérjük minél gyakrabban.

Az utolsó levél. A szép verset köszönjük. Nagyon sajnáltuk, hogy oly hosszú ideig hallgatott.

Kerelőszpál Teljesen rendben van.

R. S. Az utalvány küldés nem jelent semmi ellenséges cselekedetet. Mindenkinek küldöttek, még akinek rendben is volt a száma.

T. L. és T. I. A lapot megindítottuk.

Brassó. Hálás köszönet. Idővel sorra kerülnek.

Szám: 42/1918. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósnak 1916. évi Pk. 2721/6 sz. végzése következtében Dr. József Manó helyi ügyvéd által képviselt Magyarigeni tktár rt. javára, ellen 300 kor. s jár. erejéig 1916

évi április hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2600 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 2 piros tulok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbírósnak 1916. évi Pk. 2721/6 sz. végzése folytán 300 kor. tőkekövetelés, ennek 1914. évi aug. hó 10 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 142 korona 15 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Igen patak községben adós lakásán leendő megtartására 1918. évi március hó 6-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Nagyenyed, 1918. évi február hó 14.

Schottl kir. bir. vhtó.

Szám: 14/1918. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1914. évi 5470/2 sz. végzése következtében Dr. József Manó helyi ügyvéd által képviselt Magyarigeni takarékpénztár r.-t. javára 72 korona s jár. erejéig 1916. évi március hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 700 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 tehén nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbírósnak 1916. évi Pk. 1962/2 sz. végzése folytán 72 Kor. tőkekövetelés, ennek 1914. évi aug. hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 140 K. 48 f.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Igenpatak községben adós lakásán leendő esz-közlésére 1918. évi március hó 8-án délelőtti 12 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Nagyenyed, 1918. évi február hó 18.

Schottl kir. bir. vajtó

Szám: 43.—1918. véghr.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. tör-

vényszéknek 1915. évi 4969 számú végzése következtében Dr. József Manó helyi ügyvéd által képviselt Magyarigéni tktár r.-t. javára, 114 korona s. jár. erejéig 1916. évi január hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1100 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 2 tulok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbíró 1916. évi Pk. 889/6. sz. végzése folytán 114 korona tőkekövetelés, 190 K. 1914. évi január hó 19 napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 300 K. 56 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Igenpaták községben ados lakásán leendő megtartására 1918. évi március hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Nagyenyed, 1918. évi február hó 18.

Schottl kir. bir. vhtó.

Szám: 45/1918. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1915. évi 5089/2 sz. végzése következtében Dr. József Manó ügyvéd által képviselt Magyarigéni tktár rt. javára, ellen 75 K. s jár. erejéig 1918. évi január hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2400 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: Hada Iuan I. Nikulaenál 1 tehén, 1 borjú, 1 ló nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbíró 1916. évi Pk. 2107 számú végzése folytán 75 kor. tőkekövetelés, 126 K. 1914. évi június hó 12-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 173 korona 31 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Czelna községben ados lakásán, leendő eszközzésére 1918. évi március hó 9-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Nagyenyed, 1918. évi február hó 18.

Schottl
kir. bir. vghtó.

FLEMMICH A. FIAI

sima és mintázott selyemszövetek meckanikai szövődéje

WIEN, Alapított 1838. GYÁR:
VI., Webgasse 43. 600 alkalmazott. Römerstadt, Mähren.

Készítmények:

templom-, zászló- és kárpitszövetek

minden stílusban, valamint

KÉSZ MISERUHÁK

dus választékban, mindenféle és ókeresztény formában is.

Eladás közvetlen a gyárból a legolcsóbb árban történik

Miseruhák javítása elvállaltatik.

Költséگانlat díjmentes.

Katholikus Népszövetségi Biztosítási Iroda

Budapest, IV. Ferenciek-tere 7.

A Katholikus Népszövetség évek előtt felállította biztosítási irodáját azon célból, hogy a tagoknak, mint a hozzáfutólóknak érdekét a biztosítás terén a lehetőséghez képest felkarolja, valamint a szervezeti erő kihasználásával oly előnyöket kivonjon és nyújthasson, melyeket egyedül nem érhetnének el. E célból több

elsőrendű magyar intézettel

valamint Európa egyik legrégebbi és leghatalmasabb intézetével lépett összeköttetésbe, mely intézetek

500 millió koronán felül alaptőke

és tartalékokkal rendelkezven, teljesen megnyugvást szolgáltatnak, hogy mindenki nyugodtan rábízhatja vagyonát. Ezenkívül ezen intézetek mindenféle biztosítási ágazatot felkarolnak és így bármilyen téren kielégíthetik a biztosító közönség mindenemű igényeit.

Az iroda szervezetének fő előnye, hogy minden a kezében fut össze, mindig tudja, látja tagjainak ügyét és mindenkor ellenőrzi a szabályszerű, helyes eljárást; biztosítási dolgokban minden hozzáfutólóknak szakszerű és lelkiismeretes utbaigazítással szolgál.

Dijaink a legminimálisabbak.

Egyetlen elsőrendű intézet sem szabhat olcsóbb díjat.

Biztosításokat felvesz:

Életbiztosításokat tőkére, vagy életjáradékra, halál, vagy elérés esetére, leánykiházasítási és fű ellátási biztosításokat, valamint jelzálogos életbiztosításokat, ugyszintén családi ellátási biztosításokat.

Páratlan kedvezmény a papság részére,

melyet káplánok, plebánossá történő kinevezésük esetén nyerhetnek, de ebben fiatal plebánosok is részesülhetnek.

Tűzbiztosításokat

száraz és gyújtó villámsapás ellen, rombolási károk is megtérítettnek. Templomokat, zárdákat, ingó és ingatlan tárgyakat, épületeket, termést, állatokat, lak és ipari berendezéseket, árukat és gépeket. Lábon álló termést.

Templomi harangokat törés vagy repedés által okozott károk ellen.

Törés által okozott károk ellen tűkőr és üvegtáblák.

Betöréses lopás ellen templomok, zárdák értéktárgyait, szövetkezetek, pénzüzetek, áruaktárak, háztartási és iroda berendezéseket.

Rablás ellen, pénztári helyiségeket, valamint pénztári kiküldötteketi

Jégkár ellen mindenemű terményeket.

Baleset ellen bármily foglalkozásu egyént, élethossziglani vasuti baleset biztosítást egyszeri díjfértéssel.

Szavatossági biztosítást templomok, egyetek, iparosok, kereskedők, gyárosok, gazdák, községek, ügyvédek, orvosok, gyógyszerészek, fürdők, szállodák számára.

Automobil biztosítást. — Óvadék és kezesség biztosítást. — Eltulajdonítás, lopás hűtlen kezelés és sikkasztás elleni biztosítást.

Utipodgyász biztosítást. Mindenemű felvilágosítást készséggel nyújt a hozzáfutólóknak

Katholikus Népszövetségi Biztosítási Iroda

Budapest, IV. Ferenciek-tere 7.

Felelős szerkesztő: Rass Károly.

Nyomatott a Püspöki Lyceumi könyvnyomdában (Schäser Ferenc) Gyulafehérvárt.